

Kerstbrunch De Bosfluit, Luttelgeest 14 december 2023, Johan Wendt Dorpskerk Luttelgeest

Het is een donkere gure, regenachtige avond in de Noordoostpolder. De wind waait stevig over de lege polderakkers. De laatste oogst heeft nog maar net plaatsgevonden, de enorme hoeveelheid regen van de laatste weken heeft voor veel vertraging gezorgd. De eerste sneeuwvlokken zijn ook al gevallen. Het planten van de bollen is verlaat door diezelfde natheid, er is nog 's nachts doorgewerkt om alle bollen de grond in te krijgen..... Ja, het is een vreemd jaar geweest qua weer. Moeilijk te voorspellen vaak, laten we hopen dat het volgend jaar weer iets normaler zal zijn. Vanuit de verte is Luttelgeest in het begin van de avond goed zichtbaar.....de hemel kleurt licht door de kassen. De vochtige avond tezamen met het licht geven een bijzonder beeld terwijl je het dorp nadert. Mystiek, ja mystiek, dat is het goede woord voor de sfeer die het oproept.

Als je het dorp in rijdt kun je de Dorpskerk op de hoek van de straat niet missen. Wat opvalt is de goed verzorgde tuin om de kerk, een klein paradijsje zo in het dorp. Oh...en de gebrandschilderde ramen, hoe prachtig zijn die! Op deze avond valt het niet op, maar als de zonnestrallen overdag door de gekleurde ramen vallen lichten de figuren op. Hoe kunstig die ramen gemaakt zijn, echt vakwerk. De mens geschapen naar Gods beeld om creatief te zijn en zelf ook iets te kunnen maken. Er staat een tekst op een van de ramen: Waar twee of drie in Mijn Naam..... Ja in Zijn Naam zijn hier de mensen bij elkaar op zondag en soms ook door de week. Met elkaar erkennen en belijden dat Jezus Heer is, dat God je liefheeft en naar ons mensen omziet. Vrolijk onderweg zijn als gemeente, soms zoekend en worstelend, tastend in het duister, soms vol passie gelovend in de Eeuwige God. Samen het leven delen, in vreugde en verdriet, omzien naar elkaar, je gezien en gekend weten door elkaar en door God.

Verder rijdend het dorp in staat er nog een kerkgebouw, of wacht eigenlijk is het een bouwplan. Voor de voormalige kerk staat een groot bord, dit kondigt aan dat in deze kerk appartementen gaan komen. Voor jong en oud zo lijkt mij? Oh...en op donderdagen eet je dan als bewoner een lekker visje van de visboer die wekelijks hier op de hoek van de straat staat. Hoe aantrekkelijk is dat? Straks kun je dus wonen op een plek waar veel gezongen en gebeden is, waar mensen stil zijn geweest. Waar bijzondere gebeurtenissen hebben plaatsgevonden, geboortes zijn gevierd, huwelijken zijn gesloten en mensenlevens zijn herdacht. Een plek met veel historie, in dit nog jonge polderdorp.

Hoewel jong... Luttelgeest tikte in 2020 de 70 jaar aan. Door Corona liepen de feestelijkheden anders dan gepland. Maar 70 jaar...een mooie leeftijd om terug te kijken naar wat er allemaal is gebeurd. En waar het kleine dorp Luttelgeest om bekend is. De fruittelers, het AZC, de Orchideeënhoeve. Die laatste is toch ook echt een begrip tot in het buitenland aan toe!

En verder door het dorp. Kijkend naar rechts van de straat op de hoek een kapsalon, een tattooshop, en nog een kapsalon...Luttelgeestenaren hebben niet veel meer in het dorp maar blijkbaar is persoonlijke verzorging belangrijk. En ja. De kapsalon is ook een ontmoetingsplek, verhalen worden verteld al zittend in de stoel. Stil zitten is wel van belang. En als je stilzit komen al die gedachten in je hoofd op gang...verlangen, onrust, verdriet, gemis, eenzaamheid, blijdschap en vragen. En gebeurt het niet vaak dat je de kapster laat delen in dat wat er in je omgaat? Waar je deze Kerstdagen door gaat brengen. Waar je naar toe gaat met vakantie, of juist hoe deze is geweest? Zo is een bezoek aan de kapper soms echt een uitje en ook een heel sociaal gebeuren. Een klein rustmoment in de dag.

Nog verder kijkend in de straat doemt een kerktoeren op, als symbool van vervlogen tijden. Met een enorme toren, alsof die over het dorp waakt. Maar ook alsof die toren wijst naar wat boven is. Of eigenlijk Wie boven is. Wat heeft de toren al niet gezien in het dorp. Spelende kinderen in de straat, werkende ondernemers op het bedrijventerrein, bruidsparen die door de straten trokken, spelende en sportende tieners op het basketbalveld, Koningsdagspelen, fietsende toeristen die door het dorp trokken, mensen op zoek naar de Orchideeënhoeve, asielzoekers die de beschutting van het dorp zochten, ga zo maar door. En nu...de kerk staat al even leeg...en het is te hopen dat de toren blijft staan bij een harde storm. En het voormalige katholieke kerkgebouw zelf....tsja dat is nog de vraag welke invulling hiervoor moet komen.

Turend door de regen die nog steeds valt, zie je de deelkast tegen de kerkmuur staan. Is dit ook niet een klein teken van Kerst? Een warm symbool als teken van delen met hen die minder hebben dan jij. Delen van overvloed die je zelf ervaart met dorpsbewoners die weinig hebben. Mooi om te kunnen delen op een manier waarbij je linkerhand niet weet aan wie je rechterhand iets geeft. Mooi te bedenken hoe je een ander tot zegen kunt zijn, niet wetend wie jouw spullen weer meeneemt en gebruikt. Op de een of andere manier eet je zo toch een beetje samen...alleen niet aan dezelfde tafel. Zou dat ook nog kunnen? Samen eten aan een tafel? Misschien wel volgend jaar als we ons Dorpsfeest gaan vieren!

De ruitenwissers van de auto gaan nu sneller heen en weer, de regen komt met bakken uit de hemel vallen. Ik rij naar links en kom langs de basisschool, een plek van leven, van ontwikkeling, van leren en spelen, van ontdekken, van fouten maken, van vallen en weer opstaan. Ontdekken wie je bent. Hoe belangrijk is dat de kinderen onderwezen worden in liefde, respect en begrip voor elkaar. Ook als je anders bent of anders denkt. Kinderen zijn de toekomst van het dorp. Belangrijk om er met elkaar voor te zorgen dat ze opgroeien in een omgeving waarin ze leren omzien naar elkaar, ongeacht hun achtergrond. Dat ook de volwassenen hierin het goede voorbeeld geven.

En dan de sporthal en het voetbalveld. Hier wordt veel gezweet, de goede strijd gestreden, winnen wil je. En ja ook hier is het samen zijn belangrijk. Na de wedstrijd met elkaar de gezelligheid van de kantine met een hapje en een drankje. Ook dit is samen dorp zijn. Je komt elkaar overal weer tegen. Naast willen winnen gaat sporten ook over teamwork en fair play. Eigenlijk is het juiste samenspel op het veld een spiegel voor het leven buiten de lijnen. Op het voetbalveld leren we dat we samen sterker zijn. Die teamgeest is ook van belang in het dorp, zodat we elkaar ondersteunen in goede en slechte tijden.

Verder door het dorp. De straat wordt donker, het licht van de auto valt op huizen in aanbouw. Ja, ook in Luttelgeest is er nieuwbouw. Het dorp groeit, er is ruimte voor jong en oud. Mooi om te zien dat er groei plaatsvindt. Nieuwe mensen die hier hun leven opbouwen en vorm geven. Of mensen die weer terug keren nadat ze op avontuur zijn geweest buiten de polder, soms in de grote stad in het westen van het land. Maar zoals bekend: waar het goed is komt men terug. Ja het leven is hier best goed.

Het rondje dorp krijgt al vorm. Wat is hier aan de linkerkant...De Bosfluiters staat er op de gevel. AH, het dorps huis. Wat een mooi gebouw, wat een ruimte, wat een mooie plek in het dorp! Hier vinden ontmoetingen plaats. Van jong tot oud. Hier wordt opgetreden, gezongen, gegeten, spelletjes gespeeld, gebiljart. Hier komt vast bijna iedereen die zich thuis voelt in het dorp. Hier wordt gedeeld lief en leed. Hier is gezelligheid. In het dorps huis leren we van elkaar, delen we vreugde en verdriet, en bouwen we bruggen tussen gemeenschappen. En ja, ook hier vieren we Kerst. Met veel dank aan alle vrijwilligers die dit mogelijk hebben gemaakt.

Luttelgeest, een klein dorp, maar groots in activiteiten, waar het sociale aspect heel belangrijk is. Een bonte verzameling van mensen die elk hun eigen weg volgen. De kerkgangers van de Dorpskerk, de Zin-zoekers, de leerlingen van de basisschool, de sporters en de enthousiaste voetbalfans, de dorps huis bezoekers en al die anderen. Vandaag zijn we hier samen als één gemeenschap, verenigd door de kerstgedachte. Het maakt niet uit of je bij de kerk hoort of welke weg je bewandelt; laten we samen het licht van liefde en begrip verspreiden. Dit licht herinnert ons eraan dat, net zoals Jezus het licht voor de wereld was, wij ook een licht kunnen zijn voor elkaar. Met elkaar vormen we een gemeenschap, Luttelgeest. In die naam zit al iets verborgen van de Geest. Laten we de geest van samen zijn en samendoen meenemen naar alle uithoeken van ons dorp, zodat niemand zich buitengesloten voelt. Want juist in eenheid vinden we kracht. Niet alleen met Kerst of in december maar het hele jaar door.

Ik rij verder, en sla rechtsaf, het dorp weer uit. De regen is nu een stuk minder geworden. En mijmer over Luttelgeest. Een dorp van nuchterheid en pionieren. Van fruit en bloemen. Van samen zijn en samen doen. Samen Kerst vieren. Hoe prachtig! De avond is gevorderd, het licht van de kassen is gedoofd. De duisternis valt.